

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 26.12.1982, sp. zn. 4 Cz 13/82, ECLI:CZ:NS:1982:4.CZ.13.1982.1

Číslo: 17/1983

Právní věta: Dojde-li po uzavření smlouvy o převodu nemovitosti k tomu, že nabyvatel z této smlouvy se v mezidobí do její registrace stal dědicem veškerého majetku převodce z uvedené smlouvy, pak došlo ke splnutí práv a povinností převodce a nabyvatele, jehož následkem je zánik vázanosti smluvními projevy podle smlouvy o převodu nemovitosti. Registraci takové smlouvy státní notářství odmítne. /1/

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 26.12.1982

Spisová značka: 4 Cz 13/82

Číslo rozhodnutí: 17

Číslo sešitu: 2-3

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Dědění, Notářství, Notářství státní, Převod vlastnického práva, Registrace smlouvy

Předpisy: 95/1963 Sb. § 64 40/1964 Sb. § 47
§ 460

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Státní notářství v Náchodě rozhodnutím z 8. 10. 1980 č. j. R I 742/80-19 registrovalo kupní smlouvu sepsanou 26. 6. 1980 notářským zápisem téhož státního notářství, podle níž V. N. prodala svému synovi a snaše manželům

kupní cenu 40 000 Kčs. Prodávající V. N. zemřela 28. 6. 1980 a dědictví po ní projednalo totéž státní notářství pod sp. zn. D 1116/80.

Nejvyšší soud ČSR rozhodl o stížnosti pro porušení zákona, kterou podal ministr spravedlnosti ČSR, tak, že uvedeným rozhodnutím státního notářství o registraci smlouvy byl porušen zákon.

Z odůvodnění:

V projednávané věci státní notářství před registrací smlouvy sepsalo další pokračování v notářském zápise o kupní smlouvě, v němž bylo uvedeno, že prodávající V. N. zemřela 28. 6. 1980 a zákonní dědicové této zůstavitelky E. K. a Z. N. prohlašují, že ve smyslu ustanovení § 47 o. z. „akceptují smlouvu kupní, obsaženou ve shora uvedeném notářském zápise, jako právní nástupci V. N. v celém rozsahu“.

Státní notářství projednalo dědictví po převodkyni V. N. a podle dohody o vypořádání dědictví potvrdilo jeho nabytí rozhodnutím z 8. 10. 1980 č. j. D 1116/80-10 dědici Z. N., který převzal veškerý majetek patřící do dědictví.

Státní notářství tedy registrovalo kupní smlouvu, ačkoli mu v době rozhodování bylo známo, že převodkyně zemřela. Tato skutečnost by sama o sobě nemusela být překážkou pro kladné rozhodnutí o registraci (§ 47 o. z.). V daném případě však nabyvatel nemovitosti Z. N. se stal podle výsledků řízení o dědictví výlučným nabyvatelem dědictví po zemřelé převodkyni. Vzhledem k ustanovení § 460 o. z. nabyl tedy vlastnictví k celému převáděnému podílu na nemovitosti ke dni úmrtí zůstavitelky (k 28. 6. 1980).

Za tohoto stavu došlo v jeho osobě ke splnutí práv a povinností převodce s právy a povinnostmi jednoho z nabyvatelů, jehož následkem byl zánik vázanosti smluvními projevy vztahujícími se k jeho osobě. Protože smlouva podléhající registraci představuje jeden celek a z povahy v ní obsažené právního úkonu vyplývá, že jednu část nelze oddělit od ostatního obsahu (§ 41 o. z.), dopadá zánik vázanosti i na druhou nabyvatelku A. N.

Z uvedených důvodů nebyly dány zákonné podmínky pro registraci smlouvy.

Státní notářství svým rozhodnutím o registraci porušilo tedy zákon v ustanoveních § 4 odst. 1, § 63 odst. 1 a § 64 odst. 1 not. ř. v souvislosti s ustanoveními § 47 a § 460 o. z.

1) Nyní ve smyslu ustanovení čl. I bod 20 zákona č. 134/1982 Sb., jímž bylo změněno ustanovení § 64 not. ř., „zamítne návrh na registraci“.